

1. Probleemstelling

Aan de orde is de volgende vraag:

Valt het interne energienet van het ziekenhuis (SZ) onder de definitie van 'distributienet'?

Zo ja, dan wordt SZ belastingplichtig voor de energiebelasting ter zake van de doorlevering van energie aan de diverse WOZ-objecten op de nieuwbouwlocatie (o.g.v. artikel 50, eerste en derde lid Wbm jo. artikel 47, eerste lid onder f Wbm).

In ons ESBL-rapport over de WOZ-objectafbakening in relatie met de energiebelasting heb ik, op grond van de brief van de minister van Financiën van 1 april 2010 (aan de Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed Nederland (IVBN) met kenmerk DGB/2010/2110 M), gesteld dat geen sprake is van een distributienet, indien wordt voldaan aan de technische eisen genoemd in artikel 15, eerste lid, van de Elektriciteitswet én er te goeder trouw geen ontheffing is aangevraagd van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen.

De heer A van Z BV wees mij er per e-mail op, dat ik hiermee de brief van de minister verkeerd interpreteerde. Hij stelt, dat indien aan artikel 15, eerste lid, van de Elektriciteitswet wordt voldaan, geen sprake is van een distributienet en dat hierbij de door mij als tweede genoemde eis (het te goeder trouw geen netbeheerder aanwijzen) niet geldt. De heer A stelt: 'De brief van de minister is echter zo opgesteld dat ook netten die niet voldoen aan artikel 15 lid 1 toch gebruik kunnen maken van het feit dat ze geen openbaar distributienet hebben omdat ze geen netbeheerder hebben aangesteld.' Hij vroeg mij om een reactie en eventuele aanpassing van ons rapport aan deze bevindingen.

2. Inleiding

Vooropgesteld moet worden, dat het ESBL gespecialiseerd is in de belastingen van lokale overheden en niet in andere rechtsgebieden. Dat is ook de reden dat wij in ons rapport voor wat betreft de energiebelasting een voorbehoud hebben gemaakt en hebben geadviseerd nader advies in te winnen bij een persoon of instantie, die op dat terrein deskundig is. Om onze opdrachtgever én SZ van dienst te zijn, hebben wij hierover wel algemene opmerkingen gemaakt en geïnventariseerd waar mogelijke vragen of knelpunten liggen.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de heer A ten aanzien van bovenstaand vraagstuk heb ik specifiek gekeken naar de wet, parlementaire geschiedenis en vakliteratuur m.b.t. de definitie van 'distributienet'. Hierna volgen mijn bevindingen.

3. Definitie in de wet

Het derde lid van artikel 47 Wbm geeft de definitie van distributienet bij de levering van elektriciteit:

Met betrekking tot elektriciteit wordt onder distributienet verstaan een net als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de Elektriciteitswet 1998, met uitzondering van een net als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998.

Artikel 1, aanhef en eerste lid, onder i Elektriciteitswet (hierna: Ew) luidt als volgt:

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder net: één of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel- en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbindingen en hulpmiddelen liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer.
--

En artikel 15, eerste lid Ew luidt als volgt:

Het gebod, bedoeld in artikel 10, derde lid, geldt niet voor zover het een net betreft met een spanningsniveau van ten hoogste 0,4 kV en een verbruik van ten hoogste 0,1 GWh per jaar, en een ander dan een leverancier of een netbeheerder een recht van gebruik heeft van dat net.

Uit deze wettelijke definitie volgt, dat onder distributienet wordt verstaan alle verbindingen voor de transport van elektriciteit, met uitzondering van de bagatelnetten als bedoeld in artikel 15, eerste lid Ew. Met andere woorden, indien is voldaan aan de eisen genoemd in artikel 15, eerste lid Ew, is geen sprake van een distributienet.

4. Parlementaire geschiedenis

In 2004 is de definitie van 'distributienet' voor de energiebelasting ter zake van de (door)levering van elektriciteit opgenomen in de Wbm. Dit gebeurde middels de Wet overige fiscale maatregelen 2004 (wet van 18 december 2003, *Stb.* 2003, 527). Het artikel had destijds overigens nog nummer 36a, tegenwoordig is dit artikelnummer 47.

In de parlementaire behandeling in de Tweede Kamer is over het invoeren van deze definitie het volgende overwogen:

Kamerstukken II 2002/03, 29 035, nr. 3, p. 8 (MvT Overige fiscale maatregelen 2004):

'10. Aansluiting bij de begripsbepalingen van de Elektriciteitswet 1998

De voorgestelde wijzigingen in de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) betreffen het expliciet aansluiten voor de regulerende energiebelasting (REB) bij de Elektriciteitswet 1998. Dit is van belang voor het vaststellen van het belastbare feit en de belastingplichtige, alsmede voor de toepassing van de tariefstructuur van de REB. De voorgestelde aanpassing stelt zeker dat bij doorlevering van elektriciteit de doorleverancier belastingplichtige is. Het gaat hierbij onder meer om doorleveranciers die een net beheren en aan wie op grond van artikel 15, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 een ontheffing is verleend van de verplichting daarvoor een netbeheerder aan te wijzen. Als voorbeeld van zo'n net kan worden genoemd een winkelcentrum waar voor alle winkels die op het complex gelegen zijn collectief elektriciteit wordt ingekocht die weer wordt doorgeleverd door de beheerder van het op het terrein gelegen elektriciteitsnet aan de afzonderlijke afnemers. In gevallen waarin de Elektriciteitswet 1998 doorlevering toestaat op grond van een rechtstreekse vrijstelling – dus zonder ontheffing – blijft de oorspronkelijke leverancier belastingplichtig. Het betreft hier heel kleine netten, zogenoemde bagatelnetten, zoals de boerderij met nog een andere woning op het erf die door de bewoner van de boerderij van elektriciteit wordt voorzien. De wetswijziging brengt mee dat in alle gevallen waarin op grond van de Elektriciteitswet 1998 ontheffingen zijn of worden verleend, de doorleverancier belastingplichtig is voor de REB. Dit sluit aan bij de heffingssystematiek van de REB, te weten dat doorgeleverde elektriciteit pas belast wordt in de laatste schakel, dus bij levering aan de verbruiker van de elektriciteit.'

En in het artikelsgewijs commentaar (*Kamerstukken II 2002/03, 29 035, nr. 3, p. 22-23 [MvT Overige fiscale maatregelen 2004]*):

'Artikel XII (Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel XII, onderdeel A (artikel 36a Wet belastingen op milieugrondslag)

De Wbm kent geen definitie van het begrip distributienet. Wel wordt bij elektriciteit in de praktijk onderscheid gemaakt tussen het openbare net en particuliere netten. Het openbare net is het net dat in beheer is bij aangewezen netbeheerders. Voor de regionale distributienetten – dat zijn de netten waarop de eindverbruikers zijn aangesloten en die dus voor de Wbm-heffing van belang zijn – is dit geregeld in artikel 10, derde lid, van de Elektriciteitswet 1998. Particuliere netten zijn netten waarvoor op grond van de Elektriciteitswet 1998 geen netbeheerder hoeft te worden aangewezen. Dit zijn netten die op grond van hun geringe omvang in artikel 15, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 zijn vrijgesteld van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen, de zogenoemde bagatelnetten, en netten waarvoor met toepassing van artikel 15, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 een ontheffing is verleend van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen. In het nieuwe

vierde lid van artikel 36a is voor elektriciteit een definitie opgenomen van het begrip distributienet. In deze definitie wordt verwezen naar het in artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de Elektriciteitswet 1998 gedefinieerde begrip «net». Onder dat begrip vallen naast het openbare net ook de particuliere netten. Vervolgens wordt voor bagatelnetten een uitzondering opgenomen. Deze worden voor de toepassing van de REB-bepalingen aangemerkt als één verbruiker. Dit laat onverlet dat voor de toepassing van de heffingskorting per elektriciteitsaansluiting de teruggaafregeling voor afzonderlijke WOZ-eenheden zoals beschreven in de Leidraad milieubelastingen onder punt 8.13.9 blijft bestaan. De aanpassing van het eerste lid, onderdeel f, is taalkundig en hangt samen met het feit dat er in de wet nu meer soorten «net» worden onderscheiden.'

Uit bovenstaande passages blijkt, dat particuliere netten in principe onder de definitie van distributienet vallen, maar dat voor de bagatelnetten als bedoeld in artikel 15, eerste lid Ew een uitzondering is opgenomen. Indien de doorlevering van elektriciteit via zo'n bagatelnet plaatsvindt, wordt de doorleverancier niet belastingplichtig voor de energiebelasting, omdat geen sprake is van een distributienet. De eerste leverancier blijft belastingplichtig voor de levering van elektriciteit aan het bagatelnet, dat hierbij geldt als één aansluiting. Wel moet de teruggaafregeling door de leverancier worden toegepast voor alle afzonderlijke, zich achter de aansluiting bevindende, WOZ-objecten.

De particuliere netten waarvoor op grond van artikel 15, tweede lid Ew een ontheffing is verleend van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen, vallen niet onder de uitzondering. Deze particuliere netten vallen wel onder de definitie van distributienet en hierbij wordt de doorleverancier wel belastingplichtig voor de energiebelasting ter zake van de doorlevering van elektriciteit.

Later is ook de doorlevering van aardgas geregeld in de Wbm. Dit is gebeurd bij wet van 8 november 2007, (*Stb.* 2007, 476 en 514). Bij de behandeling van deze wet is in de Tweede Kamer het volgende overwogen.

Kamerstukken II 2006/07, 30 887, nr. 3, p. 4 (MvT Wijziging Wbm):

'd. Aanpassing van de energiebelasting aan ontwikkelingen in de energiemarkt

In de energiebelasting is de leverancier die aan de eindverbruiker levert belastingplichtig. In de meeste gevallen is dat het energiedistributiebedrijf, maar er doen zich in de praktijk situaties voor, waarbij het voor de hand ligt dat een ander dan het energiedistributiebedrijf de belastingplichtige is. Voor zover mogelijk was de wet reeds aan deze situaties aangepast. In twee gevallen is dat met betrekking tot aardgas echter nog niet het geval en wordt voorgesteld de wet alsnog aan te passen. Het betreft in de eerste plaats de situatie waarin een verbruiker (een deel van) het aardgas dat aan hem door het energiedistributiebedrijf is geleverd, doorlevert via zijn eigen net. In dat geval is sprake van een zogenoemd particulier net en komt de belastingplicht bij deze doorleverancier te liggen. Voorgesteld wordt deze situatie expliciet in de wet te regelen. De tweede casus waarbij een voorziening in de wet nodig wordt geacht, is die waarbij levering plaatsvindt via een gasbeurs. Sinds begin 2005 wordt in Nederland aardgas verhandeld met tussenkomst van een gasbeurs. Daarbij is er geen directe relatie tussen koper en verkoper en weet de verkoper niet of de koper al dan niet een eindverbruiker is of een handelaar. De verkoper beschikt derhalve over onvoldoende gegevens om te kunnen voldoen aan de eisen die aan hem als belastingplichtige worden gesteld. Voorgesteld wordt om in een dergelijke situatie de belastingplicht te verleggen van de leverancier naar de verbruiker.'

En bij het artikelsgewijs commentaar (*Kamerstukken II 2006/07, 30 887, nr. 3, p. 19 [MvT Wijziging Wbm]*):

'In het nieuwe vijfde lid van artikel 36a is voor aardgas (en daarmee voor gassen die als aardgas in de heffing worden betrokken) een definitie opgenomen van het begrip distributienet. In deze definitie wordt verwezen naar het in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de Gaswet gedefinieerde begrip «gastransportnet». Onder dat begrip vallen naast het openbare net ook de particuliere netten. Ook leidingen waarmee gassen zoals hoogovengas, cokesovengas, kolengas worden getransporteerd,

worden aangemerkt als distributienet. Net als bij elektriciteit wordt ook bij aardgas in de praktijk onderscheid gemaakt tussen het openbare net en particuliere netten. Het openbare net is het net dat in beheer is bij aangewezen netbeheerders. Voor aardgas is dit geregeld in artikel 2 van de Gaswet. Particuliere netten zijn netten waarvoor met toepassing van artikel 2a van de Gaswet een ontheffing is verleend van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen. Ook één enkele verbinding die wordt benut voor het transport van gas wordt daarbij als een particulier net beschouwd.'

Indien aardgas wordt doorgeleverd via een particulier net, wordt de doorleverancier dus belastingplichtig voor de energiebelasting, net als bij de doorlevering van elektriciteit. Verschil is wel, dat bij particuliere netten voor aardgas geen categorie 'bagatelnetten' bestaat. Ingevolge artikel 2a van de Gaswet kan een ontheffing worden aangevraagd van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen voor het particuliere net. Dit is een met artikel 15, tweede lid, van de Ew vergelijkbare bepaling. Er bestaat in de Gaswet echter geen wettelijke vrijstelling van de plicht een netbeheerder aan te wijzen, vergelijkbaar met artikel 15, eerste lid, van de Ew. Dat betekent m.i. dat voor elke doorlevering van aardgas via een particulier net de doorleverancier belastingplichtig wordt voor de energiebelasting ter zake hiervan. In de verdere behandeling van dit wetsvoorstel is ook steeds deze hoofdregel gememoreerd en is niets vermeld over een uitzondering vergelijkbaar met die voor de doorlevering van elektriciteit via een bagatelnets (bijv. *Kamerstukken II 2006/07*, 30 887, nr. 7 [Nota n.a.v. verslag], p. 11, 14 en 15).

5. Vakliteratuur

In de literatuur en commentaren op dit wetsartikel heb ik weinig kunnen vinden over de definitie van distributienet. In het boek 'Hoofdzaken milieueffingen' (E.G. Borghols et al., Deventer: Kluwer 2007) is hierover niets opgenomen. In het uitgebreidere 'Wet belastingen op milieugrondslag, tekst en toelichting' (W.M.G. Visser, Den Haag: Sdu Uitgevers 2007) is over de definitie van distributienet ook niets noemenswaardigs vermeld.

In Fiscale Encyclopedie De Vakstudie, deel 12 (Accijnzen, Deventer: Kluwer, losbladige editie, artikelsgewijs commentaar bij artikel 47 Wbm) is echter wel een aantekening opgenomen:

'30 Distributienet elektriciteit

Beschouwing

In art. 47, derde lid, Wbm (tot 1 januari 2010: vierde lid) is met betrekking tot elektriciteit een definitie van distributienet opgenomen. In het kader van de Elektriciteitswet 1998 bestaan er naast een openbaar net ook particulier netten. Voor de Wbm vallen onder het begrip distributienet het openbare net en die particuliere netten waarvoor een ontheffing moet zijn aangevraagd en verkregen, van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen.

(...)

De zogenoemde bagatelnetten (particuliere netten waarvoor gezien hun geringe capaciteit geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd) vallen niet onder het begrip distributienet. Blijkens de hierna opgenomen passage uit de memorie van toelichting worden deze bagatelnetten voor de toepassing van de energiebelasting aangemerkt als één verbruiker, maar laat dit onverlet dat voor de toepassing van de heffingskorting per elektriciteitsaansluiting de teruggaafregeling voor afzonderlijke WOZ-eenheden zoals beschreven in de Leidraad milieubelastingen onder punt 8.13.9 blijft bestaan.

(...)

De definitie van het begrip distributienet is van belang voor de in art. 47, onderdeel f, Wbm opgenomen omschrijving van het begrip aansluiting (aant. 8). Het begrip aansluiting speelt een belangrijke rol bij de toepassing van art. 50 Wbm.'

Hierna volgen de hierboven ook door mij opgenomen passage uit *Kamerstukken II 2002/03*, 29 035, nr. 3, p. 22-23 [MvT Overige fiscale maatregelen 2004] en het Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 16 december 2009, nr. CPP2009/2405M over de teruggaaf van energiebelasting in het geval er meerdere onroerende zaken achter één aansluiting zitten.

In de aantekening met nummer 32 wordt vervolgens ingegaan op de definitie van distributienet voor aardgas:

'32 Distributienet aardgas

Beschouwing

In art. 47, vijfde lid, Wbm (tot 1 januari 2010: zesde lid) is met betrekking tot aardgas een definitie van distributienet opgenomen. In deze definitie wordt verwezen naar het in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de Gaswet gedefinieerde begrip 'gastransportnet'. Onder dat begrip vallen naast het openbare net ook de particuliere netten. Ook leidingen waarmee gassen zoals hoogovengas, cokesovengas, kolengas worden getransporteerd, worden aangemerkt als distributienet. Net als bij elektriciteit (zie aant. 31) wordt ook bij aardgas in de praktijk onderscheid gemaakt tussen het openbare net en particuliere netten. Het openbare net is het net dat in beheer is bij aangewezen netbeheerders. Voor aardgas is dit geregeld in artikel 2 van de Gaswet. Particuliere netten zijn netten waarvoor met toepassing van artikel 2a van de Gaswet een ontheffing is verleend van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen. Blijkens de hierna opgenomen passage uit de memorie van toelichting wordt ook één enkele verbinding die wordt benut voor het transport van gas daarbij als een particulier net beschouwd.

*De definitie van het begrip distributienet is van belang voor de in art. 47, onderdeel f, opgenomen omschrijving van het begrip aansluiting (aant. 8). Het begrip aansluiting speelt een belangrijke rol bij de toepassing van art. 50 Wbm.
(...)'*

Bovenstaand commentaar levert geen nieuwe gezichtspunten op. De brief van de minister van Financiën van 1 april 2010 (zie hieronder) wordt niet genoemd, hoewel het commentaar is bijgewerkt tot en met 1 juni 2010. Dit hangt wellicht samen met het feit dat de brief niet officieel is gepubliceerd.

6. Brief minister van Financiën

Inleiding

Op 1 april 2010 heeft de minister van Financiën een brief gestuurd (aan de Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed Nederland (IVBN) met kenmerk DGB/2010/2110 M) over de belastingplicht voor de energiebelasting in het geval van doorlevering van energie binnen zogenaamde multitenantgebouwen. Dit zijn gebouwen waarin meerdere units worden verhuurd aan steeds wisselende huurders. Het energiebedrijf levert de energie aan de eigenaar/verhuurder van het gebouw, die de energie vervolgens intern doorlevert aan de huurders van de diverse units en hiervoor een forfaitair bedrag in rekening brengt. IVBN heeft aan de minister gevraagd hoe e.e.a. beoordeeld moet worden in het kader van de belastingplicht voor de energiebelasting.

Inhoud brief en interpretatie

In de brief gaat de minister in op de vraag of bij multitenantgebouwen sprake is van een levering aan de afzonderlijke huurders via een aansluiting op een Nederlands distributienet:

'Artikel 47, derde lid, van de WBM (tekst 2010) bepaalt, dat met betrekking tot elektriciteit onder "distributienet" wordt verstaan een net als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de Elektriciteitswet 1998, met uitzondering van een net als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van die wet.

Zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij deze bepaling, zijn stelsels van verbindingen voor het transport van elektriciteit in beginsel slechts aan te merken als een distributienet, als voor het beheer daarvan een netbeheerder is aangewezen dan wel door de minister van Economische Zaken een ontheffing is verleend van de verplichting om voor het beheer ervan een netbeheerder aan te wijzen. Dit betekent dat in beginsel geen sprake is van een distributienet, als degene aan wie het stelsel toebehoort noch een netbeheerder heeft aangewezen, noch een ontheffing heeft verkregen van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen. Dit is naar mijn oordeel slechts anders, als de

eigenaar weet of redelijkerwijs behoort te weten dat hij volgens het beleid van de NMa gehouden is een netbeheerder aan te wijzen, doch niet aan die verplichting voldoet. In dat geval kan de Belastingdienst het standpunt innemen, dat toch sprake is van een distributienet, hoewel feitelijk geen netbeheerder is aangewezen.

Op grond hiervan ben ik met betrekking tot multitenantgebouwen van oordeel, dat geen sprake is van belaste doorlevering als bedoeld in de energiebelasting, als de elektriciteit binnen het gebouw wordt getransporteerd door middel van een stelsel van verbindingen waarvoor te goeder trouw geen netbeheerder is aangewezen, terwijl evenmin een ontheffing is verleend van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen. In dat geval is de eigenaar/verhuurder niet belastingplichtig voor de energiebelasting en kan de door u beschreven praktijk met betrekking tot de energiebelasting dus worden voortgezet.

(...)

Als voor het stelsel van verbindingen binnen het gebouw ontheffing is verleend van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen, wordt de terbeschikkingstelling van elektriciteit aan de huurders aangemerkt als een belaste doorlevering als bedoeld in de energiebelasting. In dat geval is de eigenaar/verhuurder belastingplichtig, waarbij de tariefstaffel voor elk WOZ-object in het gebouw afzonderlijk doorlopen moet worden.'

In samenhang met al het voorgaande gelezen, moet ervan worden uitgegaan dat de brief niet ingaat op de uitzondering genoemd in artikel 15, eerste lid, van de Ew. De bagatelnetten als bedoeld in artikel 15, eerste lid Ew vallen wettelijk al niet onder de definitie van distributienet.

Ervan uitgegaan moet worden, dat de minister in deze brief ingaat op de particuliere netten, waarvoor een ontheffing zou kunnen worden aangevraagd op grond van artikel 15, tweede lid, van de Ew.

De minister benadert het vraagstuk vanuit de overkoepelende definitie van distributienet. Onder distributienet wordt verstaan alle stelsels van verbindingen waarvoor een netbeheerder is aangewezen of een ontheffing is verleend. Vervolgens draait de minister dit om; er is dus geen sprake van een distributienet, indien geen netbeheerder is aangewezen en ook geen ontheffing is verleend. Dit is volgens de minister slechts anders, indien de eigenaar/verhuurder niet te goeder trouw geen netbeheerder heeft aangewezen en geen ontheffing heeft aangevraagd.

Deze brief kan worden gelezen als een soort gedoogbrief of uitbreiding van de uitzondering op de belastingplicht bij particuliere netten. Indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 15, tweede lid, van de Ew, en dus een ontheffing zou kunnen/moeten worden aangevraagd van de verplichting een netbeheerder aan te wijzen, maar dit door de eigenaar/verhuurder te goeder trouw niet is gedaan, wordt hij op grond van deze brief toch niet belastingplichtig voor de energiebelasting ter zake van de (door)levering van elektriciteit.

Behalve de bagatelnetten bedoeld in artikel 15, eerste lid Ew, vormen dus ook de particuliere netten die voldoen aan de voorwaarden van artikel 15, tweede lid Ew, maar waarvoor te goeder trouw geen netbeheerder is aangewezen en ook geen ontheffing is aangevraagd, een uitzondering. Beide soorten particuliere netten vallen niet (meer) onder de definitie van distributienet. Dit betekent, dat de eigenaar/verhuurder geen doorleverancier van elektriciteit wordt en dus niet belastingplichtig voor de energiebelasting.

Indien wel een netbeheerder is aangewezen, of indien wel ontheffing is verleend, gaat de uitzondering niet op. Dan is wel sprake van een distributienet en wordt de doorleverancier wel belastingplichtig voor de energiebelasting.

Kanttekeningen

Graag merk ik op, dat deze brief alleen ingaat op de doorlevering van elektriciteit en niet van aardgas. Bij aardgas kan e.e.a. anders liggen, zie ook hiervoor onder parlementaire geschiedenis.

Ook merkt de minister in de laatste alinea van de brief op dat de Elektriciteitswet 1998 op dit punt wellicht gewijzigd gaat worden door implementatie van de derde Energierichtlijn.

Tot slot wil ik hier een belangrijke kanttekening maken m.b.t. de juridische status van de brief. De brief is niet officieel gepubliceerd als beleid. De brief vormt een antwoord op een vraag van een particuliere vereniging en is niet terug te vinden in de Kamerstukken, Staatsblad, Staatscourant of zelfs maar de website van het Ministerie van Financiën. De vraag is dan ook in hoeverre anderen dan de geadresseerden in rechte een beroep kunnen doen op de inhoud van deze brief. Mijn advies is daarom om dit uit te (laten) zoeken alvorens men handelt op basis van de uitlatingen van de minister in deze brief.

7. Conclusie en toepassing ziekenhuis

Gezien het voorgaande blijft de vraag of het interne energienet van SZ kwalificeert als distributienet.

Indien het interne net voldoet aan artikel 15, eerste lid, van de Ew, is wettelijk gezien geen sprake van een distributienet.

Indien geen aanspraak gemaakt kan worden op deze wettelijke uitzondering, bestaat wellicht de uitzondering via artikel 15, tweede lid, van de Ew in combinatie met de brief van de minister van Financiën van 1 april 2010. Indien wordt voldaan aan de voorwaarden genoemd in dit artikel en SZ te goeder trouw geen ontheffing heeft aangevraagd en ook geen netbeheerder heeft aangewezen, is volgens de minister namelijk ook geen sprake van een distributienet. Hierbij moet wel worden aangemerkt, dat de juridische status van de brief onduidelijk is.

Voor de (door)levering van aardgas ligt e.e.a. waarschijnlijk anders. Gezien de wettelijke bepalingen en de toelichtingen daarop, bestaat er voor de doorlevering van aardgas waarschijnlijk geen uitzondering op de belastingplicht van de doorleverancier.

8. Nader advies

Zoals in de inleiding reeds gememoreerd is het ESBL gespecialiseerd in de heffingen van lokale overheden. De energiebelasting ligt buiten ons expertiseterrein. Wij adviseren daarom nadere kennis of advies in te winnen bij een deskundige. Wij hebben hiervoor in een eerdere e-mail een aantal namen van personen en instanties genoemd bij wie men terecht zou kunnen. Voor het verkrijgen van zekerheid omtrent de fiscale status van het interne energienetwerk zouden wij adviseren deze casus voor te leggen aan de Belastingdienst. In de bijlage bij dit onderzoeksverslag zijn de contactgegevens van de door ons genoemde personen en instanties terug te vinden.

Opgesteld op 16 juli 2010 door:

mw. mr. A.P. (Anneke) Monsma
Wetenschappelijk Onderzoeker
Erasmus Studiecentrum voor Belastingen
van Lokale overheden (ESBL)
Faculteit der Rechtsgeleerdheid, Kamer L4-012
Erasmus Universiteit Rotterdam

Postbus 1738
3000 DR Rotterdam
Tel: 010-408 23 55
Fax: 010-408 91 79
E-mail: a.monsma@frg.eur.nl
website: www.esbl.nl